

Козоріс Михайло Кирович

Біографія

Народився 2.03.1882 р. у Калуші на Станіславщині. У 1912 р. закінчив юридичний факультет Львівського університету. Брав участь у Першій світовій війні. У 1919 р. переїхав в Україну, працюючи в Наркоматі юстиції УРСР.

Належав до літературної організації "Західна Україна". Друкуватися почав з 1907-го як поет, публікуючись у 1907–1908 рр. у "Дзвінку" та "Калуському Листку", а також в газеті "Поділля" у 1918-му. Окремо вийшли збірки оповідань "Тарас-дитина" (1914), "Дві сили" (1927), "Віче", "То був злодій" (1928), "За порадою" (1929), "По кам'яній стежці", повісті "Село встає" (1929), "Чорногора говорить" (1931), "Голуба кров" (1932), писав також п'єси для дітей, спогади про І. Франка, М. Черемшину, В. Стефаника.

14.02.1933 р. М. Козоріс був заарештований і 1.10.1933 р. засуджений на 5 років. Покарання відбував на Соловках. 9.10.1937 р. засуджений до найвищої кари і розстріляний 3.11.1937 р. в Сандармоху.

*Джерело: **Юрій Винничук. Невідоме Розстріляне Відродження.** Упорядник: Юрій Винничук. Харків: Фоліо. 2016. 768 с. ISBN 978-966-03-7531-4*